

حجت‌الاسلام‌والمسلمین انصاریان:

خداونددر پذیرفتن توبه هیچ معطل نمی‌کند

پروردگار عالم به انسان نسبت به همه اموری که دارد توجه ویژه می‌کند؛ چرا که او را به گونه‌ای آفریده که اشرف موجودات باشد.

فرق عبادت عابدان حقیقی با دیگر انسان ها بسیار متفاوت

خبر

دبیر ستاد اربعین بنیاد کرامت آستان قدس رضوی مطرح کرد

کاروان خدام رضوی؛ منادیان وحدت ملت‌های ایران و عراق

کاروان خدام حرم مطهر رضوی با هدایای معنوی و پرچم متبرک حرم مطهر امام رضا(ع)، برای پنجمین سال پیاپی مسافر عراق می‌شود تا در سفری حماسی در مسیر پیاده‌روی اربعین از موکب‌داران اربعین حسینی تجلیل کندو پیام‌آور وحدت‌وملت ایران و عراق باشد.
احمد میرزاده، دبیر ستاد اربعین بنیاد کرامت آستان قدس رضوی در گفت‌وگو با آستان‌نیوز از اعزام کاروان خدام حرم مطهر رضوی به عراق خبر داد و اظهار کرد: این کاروان که پنجمین سال حضور خود در ایام اربعین حسینی را تجربه می‌کند، متشکل از خدام، فراشان، دربانان و کشفداران حرم مطهر به همراه مداحان و روحانیون است که با در دست داشتن هدایای معنوی از جمله پرچم متبرک حرم منور رضوی و تبرکات اهدایی آستان قدس، در مراسمی مشترک با موکب‌داران عراقی، از زحمات بی‌وقفه آن‌ها در خدمت به زائران اربعین قدردانی می‌کنند.

وی افزود: این برنامه با ابلاغ پیام سلام و ارادت مردم ایران به موکب‌داران عراقی، جلوه‌ای از همبستگی دو ملت را به نمایش می‌گذارد و حرکتی در مسیر خنثی‌سازی ترندهای دشمنان به منظور ایجاد اختلاف و شکاف میان مردم این دو کشور مسلمان است.

میرزاده تصریح کرد: گروهی ۱۵نفره از خدام حرم مطهر از ابتدای ماه صفر از طریق مرز شلمچه وارد عراق شده و در شهرهای بصره، ناصریه، حله، دیوانیه، نجف، کاظمین و سامرا از موکب‌داران قدردانی می‌کنند. این کاروان پس از اجرای برنامه‌های تجلیل، در مسیر نجف به کربلا به جمع زائران اربعین حسینی می‌پیوندد تا در این حماسه عظیم سهیم باشد.
وی هدف اصلی این حرکت را بزرگداشت فرهنگ خدمت‌به‌ساحت مقدس حضرت سیدالشهدا(ع) و اهل بیت(ع)، تقویت پیوندهای برادری ووحدت میان ملت‌های ایران و عراق و خنثی‌سازی توطئه‌های دشمنان برای ایجاد شکاف میان این دو کشور دانست و افزود: در چهار سال گذشته، این برنامه‌با استقبال گروم‌لیرز محبت عمیق موکب‌داران عراقی همراه بوده و این حرکت معنوی به نفعی از دوستی و همدلی تبدیل شده وموکب‌داران عراقی بارها از این ابتکار آستان قدس رضوی قدردانی کرده‌اند.

مدیر امور مجاورین بنیاد کرامت رضوی خبر داد

شمیم خدمت رضوی در نجف اشرف با اعزام خادمیاران سلامت رضوی

برای سومین سال پیاپی، ۳۵ خادمیار تخصصی حوزه‌سلامت بنیاد کرامت رضوی به شهر نجف اشرف اعزام شدند تا در ایام اربعین حسینی، خدمات پزشکی و پرستاری رایگان به زائران ارائه دهند.
هادی غلامی، مدیر امور مجاورین بنیاد کرامت رضوی در گفت‌وگو با آستان‌نیوز از اعزام ۳۵خادمیار تخصصی حوزه‌سلامت به‌شهر نجف اشرف برای خدمت‌رسانی به زائران اربعین حسینی خبر داد و اظهار کرد: این برنامه برای سومین سال متوالی در ایام اربعین اجرا می‌شود و خادمیاران کانون تخصصی سلامت، خدمات پزشکی و پرستاری رایگان به زائران اعاب مقدسه ارائه خواهند داد. وی افزود: با پیگیری‌ها و هماهنگی‌های انجام شده، این تیم ۳۵ نفره متشکل از پزشکان، پرستاران و کادر اجرایی حوزه سلامت به این سفر زیارتی و خدمتی اعزام شدند و در مدت ۱۰ روز اقامت در شهر نجف اشرف، خدمات تخصصی سلامت به زائران اربعین حسینی ارائه می‌دهند.

غلامی تصریح کرد: این طرح که تحت نظارت بنیاد کرامت رضوی و با همکاری کانون تخصصی سلامت مدیریت امور مجاورین اجرا می‌شود، بخشی از فعالیت‌های گسترده آستان قدس رضوی برای حمایت از زائران در مناسبت‌های مذهبی است. خادمیاران اعزامی با بهره‌گیری از تخصص خود، خدماتی نظیر ویزیت پزشکی، مراقبت‌های پرستاری و اقدام‌های پیشگیرانه را به صورت کاملاً رایگان ارائه می‌کنند تا زائران با آسودگی بیشتری به زیارت بپردازند.
مدیر امور مجاورین بنیاد کرامت رضوی در پایان گفت: خدمت‌رسانی خادمیاران سلامت در نجف اشرف نه تنها نیازهای جسمانی زائران را برطرف می‌کند، بلکه با ایجاد فضایی سرشار از معنویت و کرامت، تجربه‌ای ماندگار برای آنان رقم می‌زند.

به همت ناظران و بنیاد کرامت آستان قدس رضوی انجام شد

ارسال ۱۵۰ هزار اشترودل رضوی برای زائران اربعین

بنیاد کرامت آستان قدس رضوی با همکاری و مشارکت ناظران و خیران بار دیگر پرچم‌دار خدمت‌رسانی به سیل مشتاقان اابعبدالله(ع) شده است. در حرکتی بزرگ، کاروان مهر رضوی با محموله‌ای افزون بر ۱۵۰هزار اشترودل رضوی راهی نجف اشرف شد تا تقدیم زائران شود.
احمد میرزاده، دبیر ستاد اربعین بنیاد کرامت آستان قدس رضوی در گفت‌وگو با آستان‌نیوز با اشاره به جزئیات این اقدام گفت: حسب برنامه‌ریزی‌ها و پیگیری‌های ستاد اربعین آستان قدس رضوی، افزون بر ۱۵۰ هزار اشترودل تهیه و تدارک دیده شده‌است. این محموله به‌کشور عراق ارسال خواهد شد و در شهر مقدس نجف در اختیار زائران عزادار حضرت اابعبدالله الحسین(ع) قرار خواهد گرفت.

دبیر ستاد اربعین بنیاد کرامت رضوی با اشاره به زمان‌بندی این اقدام، افزود: تا زمان راه‌اندازی رسمی موکب‌های اربعینی که معمولاً ۱۰روز پیش از فرارسیدن اربعین آغاز می‌شود محموله اشترودل‌ها توزیع شده و مورد بهره‌برداری قرار خواهد گرفت. امیدواریم این خدمت‌گامی مؤثر در مسیر خدمت‌رسانی به زائران سیدالشهدا(ع) باشد.

وی همچنین با اشاره به گسترش این حرکت خیرخواهانه، از برنامه‌ریزی دیگر این ستاد خبر داد و گفت: با پیگیری‌های مستمر در حال تدارک و برنامه‌ریزی برای ارسال محموله تکمیلی ۱۰۰ هزار عددی دیگر نیز هستیم که ان‌شاءالله مراحل ارسال آن به زودی عملیاتی خواهد شد.

است. امام علی(ع) می‌فرماید:
خدا یا از ترس جهنم تو را عبادت نمی‌کند؛ عبادت ایشان به بهشت و جهنم گره نخورده بود.
انسان اگر حقیقت را بفهمد پرده تاریک از روی قلب و فطرت او کنار می‌رود و خداوند را به درستی عبادت می‌کند.
بر اساس فرمایش پروردگار اگر خلقت انسان نبود خداوند هیچ

مریم احمدی شیروان ۱ این روزها در

حالی که جهان در تب و تاب مسائل گوناگون غرق شده؛ قلب‌ها و قدم‌های میلیون‌ها عاشق دل‌باخته، به سوی یک مقصد واحد روان است؛ کربلای معلی، اربعین حسینی، نه فقط یک مناسبت مذهبی، بلکه یک پدیده جهانی است؛ بزرگ‌ترین اجتماع انسانی که هر ساله مرزها، زبان‌ها و نژادها را در هم می‌شکند و انسان‌ها را با یک هدف مشترک گرد هم می‌آورد؛ زیارت سیدالشهدا(ع).

اما در میان هیاهوی تبلیغات و تفرقه‌افکنی‌های دشمنان، این حرکت عظیم همواره با پرسش‌ها و ابهام‌هایی روبه‌رو بوده است. آیا پیاده‌روی اربعین، تنها یک نمایش قدرت و یک مانور مذهبی است؟ آیا این اجتماع میلیونی، صرفاً یک سنت ظاهری است یا فراتر از آن، تجدیدبیعت با آرمان‌های حسینی، احیای یک سنت فراموش شده و پاسخی به ندای «هل من ناصر ینصرنی» است؟

برای یافتن پاسخ این پرسش‌ها و ابهام‌ها و برای درک عمیق‌تر فلسفه و اهمیت پیاده‌روی اربعین، گفت‌وگو‌ی ما را با حجت‌الاسلام سیدحسین کشفی‌مدرس سطوح عالی حوزه علمیه قم بخوانید. ایشان با استناد به روایت‌ها و سیره معصومین(ع)، به تبیین جایگاه والای این سنت حسنه در آموزه‌های دینی می‌پردازد و به کامک می‌کند درک روشن‌تری از این پدیده جهانی داشته باشیم.

■ سنت پیاده‌روی؛ میراثی از پیامبر(ص) و ائمه(ع)

حجت‌الاسلام کشفی در ابتدا با اشاره به اینکه پیاده‌روی برای زیارت امام حسین(ع) سنتی اصیل و از مناسک مورد تأکید در مکتب اهل بیت(ع) است، تأکید می‌کند: روایت‌ها نشان می‌دهد اهل بیت(ع) نه تنها بر اصل زیارت سیدالشهدا(ع)، بلکه بر پیاده‌روی برای این زیارت تأکید و تشویق فروانی کرده‌اند. این سنت پیشینه‌ای طولانی دارد و سنت پیاده‌روی از زمان پیامبر اعظم(ص) در مناسک حج مورد اهتمام شارع مقدس و متشرع بوده؛ تا جایی که پیشتر حاجیان همراه ایشان از مدینه به مکه پیاده‌بودند(وَلَقَدْ كَانَ أَكْثَرُ مَنْ حَجَّ مَعَ النَّبِيِّ صَ مُشَاًةً، تهذیب الاحکام، ج۵، ص ۱۱). این سنت از سوی اهل بیت(ع) نیز با جدیت بیشتری پیگیری شد. امام حسن مجتبی(ع) ۲۰سفر با پای پیاده در حالی که محامل در کنار ایشان بود، به حج مشرف شد. (وَحَجَّ [الحسن بن علی ع] عَشْرِينَ حَجَّةً مَاشِياً عَلَيَّ قَدَمَيْهِ، تهذیب الاحکام، ج۵، ص ۱۱. كَانَ الْحُسَيْنُ بْنُ عَلِيٍّ(ع) يَحُجُّ مَاشِياً وَيُسَاقُ مَعَهُ الْمُحَاجِمُونَ وَالرِّجَالُ، الکافی، ج ۴، ص ۴۵۶) همچنین گزارش‌های مشابهی درباره سفر حج پیاده امام حسین(ع) و امام سجاد(ع) نیز نقل شده است. (وَ كَانَ الْحُسَيْنُ بْنُ عَلِيٍّ عَ يَسْجِي أَيْ الْحَجَّ وَ دَابَّتْهُ نَقَادٌ وَرَاءَهُ؛ المحاسن، ج ۱، ص ۷۰. حَجَّ عَلِيُّ بْنُ الْحُسَيْنِ عَ مَاشِياً فَسَارَ محمدولیان پورا زیارت پیاده اربعین گرچه باظهور خودرو طی قرن گذشته کمرنگ شده بود، اما شتابی که خودرو به زندگی بشر داد فقط چند سالی به چشم آمد و نتوانست جای پای پیاده را بگیرد. مردم فارغ از چارچوب‌های مدرن و فهم صنعتی از جهان دوباره به این مسیر انسان‌ساز بازگشتند.
علمای بزرگ ایرانی نظیر آیت‌الله العظمی شاهرودی، محدث نوری و علامه امینی با اهتمام ویژه بر این سنت و حضور هر ساله خود و شاگردانشان در این مسیر، سنت پیاده‌روی اربعین را احیا و به عالم تشیع معرفی کردند. تا جایی که در دهه ۵۰ شمسی پیاده‌روی اربعین دوباره به مراسمی بزرگ تبدیل شد.

■ احیای دوباره اربعین

مراسم پیاده‌روی تا عصر مرجعیت شیخ انصاری با شکوه تمام رواج داشت. اما پس از آن کم‌روقت شد و با بروز جنگ‌ها و ظهور خودرو در مسیر فراموشی بود و تقریباً به فقرا اختصاص می‌یافت. مدتی بعدمحدث نامدار میرزا حسین نوری این مراسم را در میان مردم رونقی دوباره بخشید. شیخ آقابزرگ تهرانی که از نزدیک شاهد تلاش استادش بوده، می‌نویسد: استاد ما چون وضع را بدین منوال دید، به شیوه خدایسندانه پیاده‌روی همت گماشت و به آن ملترزم شد و در عید اضحی برای حمل اثاث و بار سفر، حیوان کرایه می‌کرد؛ ولی خود و یارانش پیاده‌راه می‌رفتند. به دلیل ضعف مزاج نمی‌توانست مسافت میان نجف تا کربلا را با گذراندن یک شب طی کند؛ همان‌طور که رسم چنین بود. بنابراین این سه شب در راه بود و بر اثر این اقدام، در سال‌های بعد رغبت مردم و ضالان به این موضوع بیشتر شد و دیگر عار محسوب نمی‌شد؛ به‌طوری که در برخی سال‌ها، تعداد خیمه‌های راهپیمایان به ۳۰ عدد می‌رسید و در هر خیمه ۲۰ تا ۳۰ نفر بودند.

■ علمای بزرگ در مسیر امام حسین(ع)

در میان مراجع تقلید، پیاده‌روی اربعینی آیت‌الله العظمی سیدمحمود شاهرودی چیز دیگری بود. او را در کنار محدث نوری از احیاران بزرگ اربعین شمرده‌اند. با پای پیاده از نجف خارج می‌شد و به سوی کربلا حرکت می‌کرد و سپس سایر علما و طلاب حوزه به دنبالش به راه می‌افتادند. زیارت اربعین که تمام می‌شد، بیشتر زائران سواره به نجف بازمی‌گشتند؛ اما آیت‌الله شاهرودی در بازگشت هم پای پیاده به نجف بازمی‌گشت. معروف است که این مرجع بزرگ ۴۰سفر با پای پیاده به زیارت امام حسین(ع) مشرف

یک از مخلوقات هستی را خلق نمی‌کرد؛ آیات بسیاری درباره خلقت خورشید و ستارگان وجود دارد و پروردگار در قرآن خطاب به پیامبر(ص) می‌فرماید: همه این مخلوقات را به خاطر تو آفریدم و دلیل این آفرینش وجود مقدس توبری من است. خداوند متعال توبه را قرار داد تا انسان‌های نادم و پشیمان بتوانند

پیاده‌روی اربعین چه جایگاهی در آموزه‌های حضرات معصومین(ع) دارد؟

قدم‌هایی به‌سوی نور با شکوه جهانی

عَشْرِينَ يَوْمًا مِنَ الْمَدِينَةِ إِلَى مَكَّةَ. الإرشاد، ج۲، ص ۱۴۴).

ایشان اضافه می‌کنند: سنت پیاده‌روی حج نزد اصحاب ائمه(ع)

نیز وجود داشته و افضلیت حج پیاده بر سواره از پرسش‌های رایج اصحاب ائمه(ع) بوده است. امام صادق(ع) بارها اصحاب را به حج پیاده تشویق می‌فرمود. شیخ طوسی(ره) در این باره می‌نویسد: (قَدْ رُوِيَ أَنَّ خَبْرًا كَثِيرَةً فِي الْحَجِّ عَلَى الْحَجِّ مَاشِياً، تهذیب الاحکام، ج۵، ص ۱۱) همچنین شیخ طوسی به‌سند صحیح از هشام بن سالم نقل می‌کند که گوید: دَخَلْنَا عَلَيَّ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ ع أَنَا وَعَنْبَسَةُ بْنُ مُصْعَبٍ وَبِضْعَةِ عَشْرٍ رَجُلًا مِنْ أَصْحَابِنَا فَقَلْنَا جَعَلَنَا اللَّهُ فِدَاكَ إِنَّهُمَا أَفْضَلُ الْمَشِيِّ أَوِ الرُّكُوبِ فَقَالَ مَا عِبَدَ اللَّهُ بِشَيْءٍ أَفْضَلَ مِنْ الْمَشِيِّ الْحَدِيثُ(تهذیب الاحکام، ج۵، ص ۱۳) هشام بن سالم گوید: من و عنسبه و عده‌ای از اصحاب بر امام صادق(ع) وارد شدیم و به حضرت گفتیم: خداوند ما را فدای شما قرار دهد، کدام یک فضیلت بیشتری دارد، حج پیاده یا سواره؟ امام صادق(ع) فرمود: خداوند با چیزی بهتر از پیاده رفتن پرستش نشده است.

■ تشویق به زیارت پیاده؛ کلام نورانی امام صادق(ع)

مدرس سطوح عالی حوزه علمیه قم به زیارت پیاده امام حسین(ع) اشاره کرده و ادامه می‌دهد: در چنین فضای تاریخی که مسئله پیاده‌روی برای حج خانه خدا مورد اهتمام اصحاب ائمه(ع) بوده است، پس از شهادت سیدالشهدا(ع)، اهل بیت(ع) روایت‌های بسیاری در باب فضیلت پیاده‌روی برای

نگاهی به حضور علمای بزرگ در مسیر پیاده‌روی اربعین سیره علمایی با پای پیاده

شده بود.

در این دوره علمای بزرگ بسیاری با این کاروان‌ها پیاده به کربلا می‌رفتند. علمایی نظیر مرحوم میرزای نائینی، مرحوم کمپانی و...، علامه امینی از جمله پیش‌نژان تثبیت و اشاعه شعار حسینی بود و زیارت پیاده امام حسین(ع) را بر خود واجب می‌دانست و او را جمعی از مؤمنان و دوستانش همراهی می‌کردند. آیت‌الله مرعشی نجفی زمانی که در نجف بود بیش از ۲۵ بار با پای پیاده به زیارت امام حسین(ع) مشرف شد و در این مسیر تعداد قابل توجهی از طلاب همراهش بودند. امام موسی صدر نیز حضوری عاشقانه در پیاده‌روی اربعین داشت.

■ هروله‌کنان تا کربلا

شهید محراب آیت‌الله مدنی، در نجف از استادان سرشناس حوزه علمیه بود و عاشق همیشگی مراسم پیاده‌روی به کربلا و زیارت حرم اابعبدالله الحسین(ع). یکی از همراهانش در یکی از این سفرها می‌گوید: در سفری که مصادف با زمستان بسیار سردی بود، همراه شهید آیت‌الله مدنی از نجف عازم کربلا شدیم تا در روز عرفه به زیارت امام حسین(ع) مشرف شویم. در این سفر مرحوم حاجی کرمانی و مرحوم کافی نیز آیت‌الله مدنی را همراهی می‌کردند. در طول مسیر هر جا که برای استراحت توقف می‌کردیم، آیت‌الله مدنی چند حدیث می‌خواند و نکاتی اخلاقی می‌گفت و گاهی بحثی علمی مطرح می‌کرد.

در طویرج، ۲۰ کیلومتری کربلا گفت: از اینجا تا حرم را پابرهنه و هروله‌کنان ادامه دهیم. با اینکه پادرد و کسالت داشت، خودش جلو افتاد و آیه صفا و مروه را که در مراسم حج و سعی صفا و مروه خوانده می‌شود، هروله‌کنان می‌خواند و می‌رفت. به شهر کربلا که رسیدیم گفت باید با همین حال خسته و پای آبله‌زده به حرم برویم. یاحسین گویان و گریه‌کنان جلو افتاد و به دنبالش وارد حرم حسینی شدیم تا با صدای مرحوم کافی، زیارت‌نامه را زمزمه کنیم و پای‌روضة ونوحه‌اش بنشینیم.

■ کاروان‌های حوزوی

به گفته حجت‌الاسلام محتشمی، در نجف بعضی حوزویان به‌صورت فردی حرکت می‌کردند که مجبور بودند توشه سفر

به سمت خداوند بازگردند. خداوند در پذیرفتن توبه هیچ معطل نمی‌کند، برای همین یکی از صفات پروردگار «یا سریع الرضا» است. حتی یکی از جلوه‌های رحمت الهی آن است که وقتی فرد توبه می‌کند معصیت او را به‌حسنه تبدیل می‌کند. آدمی هرگز نباید از رحمت و مغفرت پروردگار ناامید شود.

حضرت اسماعیل(ع) رامی‌دهد،.

■ چرا پیاده‌روی؟ حکمت و فلسفه یک سنت

این کارشناس دینی یادآور می‌شود: پیاده‌روی برای زیارت امام حسین(ع) شعبه‌ای الهی و شنتی اصیل است که بزرگان شیعه همواره بر پاسداشت آن اهتمام ورزیده‌اند. یکی از این مولد سید بحر العلوم(ره) به‌عنوان نماد عزت‌بخشی است، رهبر معظم انقلاب حضرت آیت‌الله العظمی خاмене‌ای با اشاره به اهمیت پیاده‌روی و زیارت، خاطره‌ای از عالم بزرگ بحر العلوم نقل می‌کنند. ایشان در دیدار اعضای ستاد برگزاری جشنواره بین‌المللی شعر حوزه در سال ۱۳۹۴، می‌فرمایند: آیت‌الله بحر العلوم پس از رسیدن به مرجعیت، سفری پیاده از نجف به کربلا را آغاز کرد. در میانه راه، به دلیل خستگی توقف می‌کند و بحر العلوم بیتی از طالب آملی را می‌خواند: از ضعف به هر جا که نشستمین وطن شد/ وز گریه به هر سو که گذشتیم چمن شد. نکته جالب توجه از نظر رهبر معظم انقلاب، همراهی شاعران عرب با بحر العلوم در این سفر زیارتی است. ایشان این موضوع را نشان‌دهنده اهمیت شعر و ادب و نیز توجه علمی بزرگ به این مقوله می‌دانند. این خاطره نشان می‌دهد حتی عام مردم نیز چون بحر العلوم، با وجود جایگاه فقهی و معنوی رفیع، در سفر زیارتی خود، از همراهی و بهره‌مندی از شعر و هنر غافل نبوده است.

■ احیای یک سنت؛ نقش محدث نوری(ره)

حجت‌الاسلام کشفی در خاتمه با تأکید بر اهمیت سنت پیاده‌روی اربعین، به نمونه‌ای تاریخی اشاره کرده و چنین توضیح می‌دهد: محدث نوری(ره) احیاگر سنتی فراموش شده بود. چنان‌که ایشان نقل می‌کند، در زمان شیخ انصاری (متوفی ۱۲۸۱ قمری)، پیاده‌روی به زیارت امام حسین(ع) از جمله بزرگ‌ترین شاعران مذهبی به‌شمار می‌رفت. اما پس از رحلت شیخ انصاری، این سنت برای مدتی به فراموشی سپرده شد و تنها کسانی که استطاعت مالی نداشتند، با پای پیاده به کربلا مشرف می‌شدند. این امر، متأسفانه به تدریج سبب وهن این زیارت معنوی شده بود. مرحوم محدث نوری (متوفی ۱۳۲۰ قمری) با درایت و همت والا، کمر به احیای این سنت حسنه بست. ایشان هر ساله کاروانی عظیم از علما و بزرگان را با پرچم، علم و کتل می‌های می‌کرد و بدین ترتیب، پیاده‌روی اربعین شکوه و عظمت تازه‌ای یافت. علامه شیخ آقابزرگ تهرانی که خود در این سفرها حضور داشت، در خاطرات خود گزارش می‌دهد: «محدث نوری با وجود ضعف جسمانی، مسیر طولانی نجف تا کربلا را در مدت سه روز طی می‌کرد... در سال‌های بعد، شمار خیمه‌های همراه کاروان به ۳۰ عدد رسید که هر خیمه ۲۰ تا ۳۰ نفر از زائران را در خود جای می‌داد.» این تلاش‌های خالصانه نقش بسزایی در احیای این سنت پربرکت و تبدیل آن به یکی از بزرگ‌ترین تجمعات مذهبی جهان داشته است.

فایده‌ای نداشت. به نزدیک کربلا که می‌رسید و نگاهش به گنبد و گلدسته‌های حرم و پرچم سرخ حسینی می‌افتاد، اشکی بود که از چشمانش سرازیر می‌شد و ذکر مصیبتی که زمره‌م می‌کرد و به‌سر و سینه می‌زد...

■ عاشقانه با امام صدر

امام موسی صدر، رهبر شیعیان لبنان که توسط صهیونیست‌ها ربوده و ناپدید شد، یکی از شیفتگان مراسم پیاده‌روی اربعین از نجف به کربلا بود. یکی از همراهانش می‌گوید: همراه امام موسی صدر با پای پیاده از نجف به کربلا می‌رفتیم، در این سفر حضوری عاشقانه داشت. در وقت دعا و زیارت عاشورا، از همه با‌حال‌تر بود و چشمانش از شدت گریه سرخ می‌شد. وقتی خودش به ذکر مصیبت و خواندن اشعار ونوحه سرایی می‌پرداخت، با حال جانگاهی در مصیبت اهل بیت(ع) اشعار فارسی و عربی را به فصاحت تمام می‌خواند. حتی هنگام کار و حمل اثاث به سفر هم بیش از همه کار می‌کرد. به وقتش شوخی و مزاح هم می‌کرد؛ اما مزاح‌هایی که جنبه علمی و اخلاقی جالبی داشت.

■ از روی نعش من بروید!

مرحوم رحیمیان از اعضای بیت امام(ره) که سال‌ها در نجف بود، می‌گوید: هنگام ظهر و مغرب به هر نقطه که می‌رسیدی حق عبور از آنجا را نداشتی؛ چون مالک و ساکن نخلستان سر راه ایستاده بود و زائران را به ضیافت خانه‌اش فرامی‌خواند. راه خاکی کربلا را بخشی از حریم خانه‌اش می‌دانست و خارج شدن میهمان را بدون صرف ناهار یا شام، تنگی بزرگ می‌پنداشت. گاهی که قصد داشتیم تا پاسی از شب به راه خود ادامه دهیم، عربی‌روستایی جلومی‌آمد و اصرار می‌کرد و اگر نتیجه نمی‌گرفت، تهدید می‌کرد و با شدت و غضب، تفنگش را آماده‌شلیک می‌کرد؛ البته نه برای کشتن میهمان! بلکه آن را به میهمان می‌داد و می‌گفت: باید از روی نعش من بروید! نشانه بزرگی و بزرگواری این عرب‌ها، بزرگ‌تر بودن سالن پذیرایی از خانه‌شان بود. سالن پذیرایی یا «مضيف» از نی وشاخه‌های خرما به صورت کدلی با سقف مدور ساخته می‌شد و دسوی آن باز بود و در برابر سرما و گرما کاملاً عایق بود و در تابستان با پاشیدن آب روی آن، هوای درون آن خنک می‌شد.

بزرگ خانواده با عشیره با میهمانان می‌نشست و جوان‌ها پذیرایی می‌کردند و بهترین چیزهایشان را در طبق اخلاص می‌گذاشتند. همه زندگی‌شان وقف امام حسین(ع) و زائران آن حضرت بود.